

Isojen ponien luokassa kilpailu oli tiukka. Anne Kumpula – Aramara Gilda ja Linda Aaltonen – Isabellinan.

TEKSTI JA KUVAT: SANNI AALTO

Shettisluokan onnelliset voittajat Sabina Visa ja Korinna.

Täyttä laukkaa Vihdissä

Vihdissä järjestettiin Myllylammen raviradalla jo perinteeksi muodostuneet laukkakilpailut. Kisat on yleensä pidetty äitienpäivänä, mutta tällä kertaa ajankohtana oli äitienpäivän aatto. Sää oli mitä mainioin, oli lämmintä ja aurinko paistoi. Ponit ja hevoset, ratsastajista puhumattakaan, nauttivat silminnähdessä vauhdin huumasta.

Vihti Ascot -laukkakilpailut järjestettiin nyt neljännen kerran. Tapahtumasta on ehtinyt tulla hyvin suosittu äitienpäiväviikonlopun vierailukohde. Tänä vuonna järjestäjät joutuivat jo rajoittamaan osallistujamäärää, jotta kaikki hevoset, autot ja trailerit mahtuisivat paikalle. Kilpailuihin tullaan pidemmänkin matkan päästä, tällä kertaa

pisimmän matkan taivaltaneet olivat Tampereelta saakka.

Ilmoittautuneita oli tänä vuonna noin 40. Ensimmäisissä kilpailuissa osanottajia oli kymmenkunta ja vuosittain osallistujamäärä on kasvanut noin 10 osallistujalla.

Laukkakilpailuiden lisäksi Vihti Ascotissa on hattukilpailu, jossa palkitaan runsaskätisesti yleisöstä se, jolla

Lähtö on tapahtunut! Muiden hevosten luokan toisen ryhmän lähtökiihdytystä.

Voittaja saapuu maaliin. Muiden hevosten luokan voitto meni tiukasti ratsukolle Marina Manninen – Charlotte (keskellä).

on paras hattu. Tänä vuonna hattuja oli vähänlaisesti, aiempina vuosina ihmiset ovat olleet innostuneempia hattukisasta. Tai ehkäpä hattukilpailua ei ollut nyt mainostettu tarpeeksi, arveli järjestäjien edustaja.

Ratsukoista palkittiin sijoittuneet ruusukkein, pokaalein ynnä muin palkinoin sekä hauskana perinteenä luokan viimeinen saa Vihti Ascotissa aina kannustukseksi raipan, jotta voi treenata parempaa vauhtia seuraavaksi kerraksi.

Matkat ratsun mukaan

Osanottajat oli jaettu ratsun koon mukaan eri luokkiin: shetlanninponit, pikkuponit, isot ponit, suomenhevokset ja muut hevoset. Pikkuponeja tuli paikalle vain yksi, joten se kilpaili isojen ponien kanssa, mutta sai 50 metrin etumatkan. Shetlanninponeilla oli suora 500 metrin matka, isoilla poneilla matka oli 700 metriä ja suomenhevosilla sekä muilla hevosilla 900 metriä. Ryhmänsä aluksi halukkaat saivat lämmitellä yhden kierroksen verran radalla. Varsinainen verryttely oli erillisellä kentällä.

Turvallisuus etusijalla

Turvallisuudesta pidetään Vihti Ascotissa hyvää huolta. Paikalla oli palomiesten ensiapuryhmä ja erikoissairaanhoidtaja siltä varalta, että jotain sattuu. Lähdöissä ja kisassa tapahtuvien onnettomuuksien minimoimiseksi lähdöt tapahtuvat 2-4 hevosen ryhmissä. Shettisluokasta on tehty niin turvallinen kuin on pystytty. Pienten ratsastajien turvana on sekä lähettäjä että vastaanottaja ja kilpailu käydään kokonaisuudessaan suoralla radalla. Paikalla oli myös eläinlääkäri Kaj Skutnabb, joka on ollut mukana myös tapahtuman järjestäjäporukassa.

Vihti Ascotin on tarkoitus olla leikkimielinen kilpailu, jossa kaikilla on kiva. Kaikenlaiset hevoset ovat ter-

vetulleita, eikä ole niin tarkkaa, vaikka hevonen ei edes laukkaisi. Pääasia on kiva kilpailu ja hyvä mieli.

Shetlanninponien luokan voitti Sabina Visa ponillaan Korinna. Pikkuponeista palkittiin voittajana Mona Nuutinen ja Hutting High-Hat, joka pinkoi isojen ponien luokassa 50 m etumatalla parhaimman ajan. Isojen ponien luokan voitti Anne Kumpula

ja Aramara Gilda. Suomenhevosien luokassa ylivoimaisen voiton vei Susanna Sievinen hevosellaan Aron Kauhu. Isojen hevosten luokassa voitto meni tiukan kisan jälkeen ratsukolle Marina Manninen – Charlotte. •

Tiukka kilpailu. Muiden hevosten luokan kolmas ryhmä oli erittäin tasaväkinen.